

**D. Marcvs Evangelista. Rodolphi Gvaltheri Tigurini in
Euangelium Iesu Christi secundum Marcum Homiliæ
CXXXIX.**

Gwalther, Rudolf

[S.I.], 1570

VD16 W 1048

Homilia XXXVIII. Et ait illis in die illo, cùm aduerserauisset: Transeamus in
ulteriorem ripam. Et dimissa turba adsumunt eum, ita ut erat in naui. Sed
& aliæ nauiculæ erant cum illo. Et oritur ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71833](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-71833)

si confessionem impiorum rabies suis sedibus ejicit. Hac olim veteris ecclesia, qua ex seminis ihu
re renata fuit, studia erant; quæ si bodie requiras, aut nulla, aut fucata reperies, & interim de mali
illis horribilis nihil dicam, qui ramos istos subinde deruncant, & roti in hoc incumbunt, ut Eu
gelica doctrina libertas cancellis quibusdam includatur, & interim sub illius praetextu priuata
commodum queruntur. Sunt illi mali & perfidi coloni, quos iusto suo iudicio (ut olim Iudeorum ca
stites) Dominus male perdet. Vide Matth. 21. cap.

Christus para
bolis usus est.
Matth. 13.

Sed ad Euangelistæ verba redamus, qui hunc locum concludens ait: Et talibus malis pe
nis loquebatur eis sermonem, &c. Matthæus certè præter hasce, quas noster recenti, circuiter
quoq; parabolam habet, fermentum item, verriculi, thesauri & margarite. Ita vero Christum lecan
at, prout audire poterant. At qui supra parabolam diximus, ne ab illis intelligeretur. Sed fact
ista conciliari possumus. Fuerunt enim illi duo auditorum genera. Alij palam in propria reprobatione
ipsi propria malitia animos suos inducunt, indigni erant, quibus regni Dei mysteria manifes
taruntur. Alij vero ex electorum numero quidem erant, sed teneriores adhuc & simpliciores, quibus mysteria tam sublimia percipere possent. Ut ergo priores illi excusat merebantur, ut dignæ sue pene
tiae pœnas darentur. Ita alterius simplex & rude docendi genus cœnuebat, que quod cœnus gradus in
busdam ad pleniorum regni Dei cognitionem ascenderent, & eorum subinde admontentur, quia al
salutem suam faciebant. Ideo discipulis suis priuatum omnia illa exposuile dictur, que publica
parabolam docebat. Hic vero eximiam Dei bonitatem agnoscere docet, qui salutis doctrinam di
mundi exordio misericordia mortalibus reuelauit, & omnibus feculæ eo docendi genere est. Iesus, qui
lis quam maxime conuenientebat. Et andem bonitatem ipsi etiam bodie exprimit, quando ad iug
ris est Euangelij cognitio, ut pueri & senes, viri & feminæ, docti & indocti, nobiles & ignobles,
denique cerdones, nautes, arrigæ, & si quod hominum genus vilius est, de illo disfutare, legimus
erudire possint. Agnoscamus ergo hanc Dei gratiam, & verbi semen ita excipiamus, ut salutaris
incrementis indies progressi, tandem celestis regni hæredes efficiamur cum Christo Iesu Dom
ino nostro, cui debetur benedictio, honor, gloria & potestas in æternum. Amen.

Vide supra
Homil. 35.

H O M I L I A X X X V I I I .

Et ait illis in die illo, cum aduerserat: Transeamus in ultrae
ripam. Et dimissa turba adsumunt eum, ita ut erat in nau. Sed & alia
nauicularæ erant cum illo. Et oritur procella uenti magna, & fluctus in
ruebat in nauim, ita ut illa iam impleretur. Et erat ipse in puppi super
ceruical dormiens. Et excitant eum, dicuntque illi: Preceptor, non est tu
ibi cura quod perimus? Et excitatus increpauit uentum, dixitque mar
Sile, obmutesc. Et conueiuit uentus, factus est tranquillitas magna.
Et dixit illis: Quid timidi estis adeo? Qui sit, quod non habeatis fidu
ciam! Et affecti sunt timore magno, dicebantque inter se: Quis nam hic
est, quod & uentus & mare obediunt ei?

Argumentum
et usus pre
sentis loci.

Quod in doctrina sua pæsim virget Dominus noster Iesus Christus, illud ipsum hoc Cœpit
quiscum inculcat: nimur, ut in Euangeliis suo regale iudicemus, & illud ita andiam, ut
dignos in nobis fructus ferat. At quia hic multa nobis obstant, ut propter ingenii carnis affectus, num
di exemplum, & imprimis persecutions, que Euangelijs predicationem semper comitari solent: de
omnibus ipsis diligenter egit, & nuper ostendit, nihil obstat uirum, quod minus Euangelijs doctrina, in
star grani simapis, ex vilissimi principiis in immensum crescere, & omnia longe lateque occupare. At
quia carni admodum difficile est, in aduersis spem firmam & inconsumptam retinere, illud ipsum uero
re ipsa & euidenti exemplo docet. Nam discipulos & felatores suis grani periculo obijicit, quo sam
eo idem mox diuina sua potentia liberat. Nobis vero historia haec in hunc usum præcipue seruit, ut
intelligamus, quid nobis expectandum sit. Iesu Christo conungi velimus, quid item nos periculus rando
que virginibus facere conueniat, & quam præfens sit nobis in Christo salutis præsidium.

Præ-

Primo autem periculum videre oportet, quod illi incurserunt, qui hactenus Christum secuti sunt, I. Tempestatio de verbo et regno suo differentem audirent. Cum adusperauisset, iubet Christus in alterum litteris descrip-
trancie. Ergo illa ipsa nauicula, ex qua hactenus populum in litora sanctam docuerat, transire pa-
triam, quam simul plures aliae nauiculae sequinur. At ubi in alium venerunt, ingens tempestas ori-
etur. Vero enim concutiat mare in surgere fluctus in narium rūnum, totamq; complent, ipso interim in
tempore, q; aquiscente eō dormiente, quasi illorum curam omnēm deposituisse.

Videlicet obseruandum est, illis tanto implicito fuisse, qui Christo iubente soluerant, et illum praeferentes habebant. Atque id nec fortius accidisse, nec Christum quid futurum esset, qui Christo iubente soluerat, ignorauisse putandum est, cum illum nobis à Deo parte sapientiam factum, & in eodem omnes sapientia & scientia thesauros reconduxissemus. Sed ut diximus, promissiones de Euangelio & i. Corinth. 1. regni sui conformatioe non exemplum confirmare, similiudocere volunt, eos non semper omnia ruita C. 1. & 2. lata habituros, quod praesens seculum, qui ipsius vocationem sequuntur, iisdem tamen non obstat, ne pericula quaque minus portum felicitatis attingant. Exempla huius generis paucim occurruunt, quæ facilius Dei cultores, si quando Deum vocante, secuti sunt, grauissima pericula incurrisse docent. Abraham certe, dum Deo iubente natale solum relinquit, mox fame tentatur, & vxore charis Gene. 12. pia pruaruit, adhuc bellis hostilibus, domesticiis rixis & nouis, quodie curvataq; afflictibus exercitatur. Cuies generis non pauca illius posteris quoq; accidisse legitima. Quid Mos euenitus dum à Domino commissum munus peragat, notius est, quam vt multis exponi oporteat. Nec aliter cum Daniel ad eum & priusquam ille regnum diuinum sibi promisum acciperet. Tarpis ergo error est, si quod de sanctorum consiljii & factis ex euenu indicare velit. Nam ad verbi diuinum regulam exanimari debent, cum quas si conueniant, propter huius seculi eventum immorari damnamur, cum non temporibus certa iudiciorum Dei ratio. Nec temere suos exercet, quando & fidem ipsorum probari oportet, & ipsos in proprio infirmitatis agitionem adduci, vi postea salutem sua maiori cura & felicitate operentur. Feliciter ergo periclitantur, qui in Dei operatione ambulant, èo quod Philip. 2. iudicem omnia in bonum cooperari solent. Pios autem hoc potissimum consolari debet, quod nihil ipsi Rom. 8. unquam derelictum esse pollicetur. Ioan. 14. Matth. 28.

Habemus præterea hic Ecclesiæ typum, quæ illius conditio sit, dum in hoc mundo versatur. **E.S.** Typus ecclesiæ ut dibi monimus) inßtar indomiti marii, & quia carni affectibus regitur, perperu æstuat, in hoc mundo ut Evangelij doctrinam admittere poterit, quam suis studiis aduersa fentis. Accedit huius malo Ioan. 3. Iam, qui ut regum suum in mundo obtineat, nihil non aduersus Christum conatur. Habet etiam à suis partibus false doctrina antifiles, qui ut suo honori & queſtui consulant, miris artibus & dolis Venientem pugnare solent. Horum mendacij decepti reges, suis regnūs meruntur (ut olim Herodes) & prouide omnes vires ad extingendum Euangelij lucem exerunt. Colludunt virisque, qui pec-
Matth. 2. tua sibi angui nolunt, & omnem disciplinam odio habent, Vndiq. ergo insurgunt fluctus, & ab una quidem pars humanae traditionum superfluitos commentis & fraudulentissimos consilios fo-
pularum, ab altera vero tyrranorum minis & sanguinarijs conatibus Ecclesia petitur, & inter-
dum fluctibus eiusmodi quasi impletur, ut tota ruitura videri posset. Nec raro fit, ut inter gravissi-
mai iactaciones securi dormiant, aut cupiditatibus suis indulgeant, qui manicula istius naucleri aut
gubernatrices esse debet. Quin ipse Christus interdum dormire videtur, dum vel suis probare vult,
vel securitatem illorum castigare, quia nimis diu peccauerunt. Et sanè hac ab ipsis mundi exordio
celere conditionem fruſe confat, nec meliorem nobis Christus in nouissimo seculo pollicetur. Non Matthaei 24.
It ergo quod ipsi offendamus quæ nobis hodie aduersa incidunt: sed prius nos preparari oportet, ut Marci 3.
conficiam hæc omnia superemur.

*At vivendum est secundo loco, quid discipuli in tanto periculo fecerint. Timent illi, & quidem illi. Discipuli enim, quod omnes circumstantia docent, imprimis autem Christi verba, qui illis hoc nomine granum - quodcumque se inter reprobent. Elucent haec扇ctorum infirmatas, qui interdum promissionem Dei immemores, Dei periculo gerant, quo iporum oblitum esse arbitrantur. Hinc enim illae Davidis voces audiuntur: Quoniam oblin- Psal.13.22. 4.44
sari meū Domine? num perperuo? Quoniam faciem tuam à me abscondas Item, Deus mēus; Deus &c.*

Hab. 2. 14. &c.
Matth. 27. 14.

meus, cur me dereliquisti? E vigil, quare obdormis Domine? &c. Et illud prophete: Quoniam Domine clamo, & tu no exaudis? Quin ipsum Christum eiusmodi tentationis in cruce passum effigia verba testantur. Dicitur huc in eum finem, ne statim desperemus, si quid simile nobis etiam accidit. Retinet enim in electis quoque caro suum ingentum, & crucis impatiens de Dei fide coqueritur, quando quam maximè nobis praefens adeo & suum facit officium. Interim discipulos hunc invenimus qui eis Christum dormire, sed ab illo negligi sufficentur, ad illum tam solum solum configunt, & dementem precibus excitant, importunita quidem, sed non ab omni fide alienis. Similiter nos quoque Christum configere decet, qui solus iuuare potest, nec aliquid spei in hominibus collat, & quod præsidia fallacia esse omnis scriptura docet. Nam omnis homo mendax, & licet interdum iuuare capiat, non semper tam quod vult, præstare potest. Exempla huius rei in historijs passim extant, sed cumpromissis memorabilis est, quod in Ezechie & fidelis ab illo cum Argyrinis facti historijs perponitur. Isa. 30. 36. 37. &c. Maledictus ergo vir, qui confidit homini (inquit propria) & non carnem brachium suum. Benedictus autem qui fidic Domino, & cuius spes est Dominus. Et David clamat: Nolite fidere principibus nec filiis hominum, in quibus non est salus. Nec illud de iustis bus modo intelligi debet, verum etiam de ijs, qui vita hac defuncti in celis agunt. Hoc enim solerum rerum cura minimè grauari. Ier. 1. docet, nec iisdem suum honorem ita communicat Deum, illos pro salvatoribus haberi & invocari velit. Ad Deum vero per fidem nos conseruare, quod paenitentia studium & ardentes preces dignit: quas potissimum a nobis Dominus regunt, quod certissimum sunt fidei nostra testimonium: quae non aliunde evidenter elucet, quam siue Dauid imploremus, qui nos percuit, & nos vel negligere vel abiecisse videtur. Et autem illa admodum sunt, quod clarissimi & periculi magnitudinem & nostram infirmitatem agnoscimus. Ceterum hinc prodiit precipua malorum nostri seculi causa: quae non alia est, quam quod securi pericula negamus, quod aliqua datur voluptuandi occasio: aut cum illa grauius virgint, proxima quag freu arripimus, nihil interim de eo cogitantes, quomodo cum Deo reconciliari, illius opem impetrare, quae sola omnis nostra salus dependet.

III. Christus suis succurrat, et tempestatem sedat.

1. Reg. 18.
Psal. 34.

Quid vero Christus, quando illum tam solliciti virgint discipuli? Mox excitatius surgit. Est ad suorum preces nequaquam tardus est, quod Baal per Eliam describitur, nec difficultate operatur, liceat interdum dissimilares. Sed ut Psalter ait, Oculi Domini super iustos, & ante eum ad preces eorum. Et ut passim nos se inuocare iubet, ita se suorum preces exaudiuntur esse semper dilecti. In die tribulationis (inquit) invoca me, & liberabo te, &c. Psalm. 50. Nec exempla doctum publica tum priuata, quibus hoc probari queat. Interim suo exemplo omnes antistitentes Christus docet, ut siue negligencia, siue naturæ necessitate aliquandiu dormierunt, somnis tandem existimant, quando ecclesiam in periculo constitutam esse vident, & laborantis clamores audiunt. Atque nam hodie hiatus memores essent, qui dum Christi vicarij dici volant, ecclesie querelas & peccati fecuti negligunt: immo iam seculis aliquot iustas eius lacrymas improbe contempserunt, quod illa Simonis & superstitionum prociliis tantum non obruta aperit & salutem postulavit.

2. Christus uetus & mari imparat.

Iob. 38.
Psal. 33.
Psal. 105.

*Deinde ventio & mari silentium siue quietem precipit, & mox ingenit est facta tranquillitas & mari imparat. Est hoc evidens diuinitatis argumentum, quod illi omnis potestas data sit in celo & in terra: ut ut ipsius imperio ea quoque subiiciantur, quia philosophi ad nefas quas causas naturales refutant. Illud vero communi consolationi seruire debet, ne tyrannorum & mundi fluctibus temeriter desperemus. Qui enim mari (ut scriptura ait) terminum suum posuit, idem illi tyrannorum confusa facilè dispare vel furentes mitigare, aut iijdem armis extorquere potest. Si olim patricias inter Chananeos seruauit, cum animis illorum hæc suam vocem intonaret, Nolite tangere Christum meum. Sic Iesu feroces spiritus relinxit, ut fratrem Iacobum cum lacrymis exciperet, quem missus fuit in exilium abire coegerat. Idem Sauli quoque lacrymas & peccati confessione extorxit, cum David iniquissime persequeretur. Et ad Oliveti montem hujus turris undique circumdatu, non dicitur discipulos suos ex furibundis illorum manibus afferuit, liceat Petrus inconfiderato suo zelo illas contra se prouocasset. At quid revera commemoro, quando nostris temporibus non semel horre das tempestates subito sopitas vidimus, quae totam ecclesiam inundature videbantur? Sicut insimili ergo & m
qua se nob
Tertii
ni interin
& venti
minime
dam es
paucis
Vigat tu
Item: Si
geni, num
caris no
vore quo
mittant
ant men
modo qu
gloria
tri com
pericoli
ogniscan*

Gen. 33. &c. 37.
2. Sam. 24. et 26

Ioan. 1. 8.

ergo & m
qua se nob
Tertii
ni interin
& venti
minime
dam es
paucis
Vigat tu
Item: Si
geni, num
caris no
vore quo
mittant
ant men
modo qu
gloria
tri com
pericoli
ogniscan

105 imp
empies
pus sim
diaboloc

ergo & multis modis miseri sunt, qui adhuc homines metuantur, cum Christi promissionem habeant, quia se nobis semper vindicem fore promittit.

Tertio discipulorum diffiduntiam & nimium timorem corripit. Ita enim nos iuuat Christus, 3. Discipulos n interim via nostra minime adulterat. Exemplum simile alibi in Petro edidit, cum is iudicatum increpat:

& rem imperii territus subdidere inciperet. Et sane reprehensionem grauem merentur, quicquid homines metuantur, cum Christum sibi presentem habeant. Nobis potius cum Davide & Paulo dicentes.

Domini lux mea & salua mea, a quo nam timerem? Dominus robur vita mea, a quo ex- psal. 27.

pancerem? Etsi eundem mihi sit per vallem umbra mortis, nihil malum timebo: nam tu tecum es; ibidem.

Virga tua & peduca tua me consolantur. Domino a me stante, non timebo quid mibi faciat homo. Psal. 118.

Item: Si Deus nobiscum, quis contra nos? Rom. 8.

Postremo quod tantu miraculi effectus fuerit apud spectatores, narratur. Affliti sunt timore maiorum. Miracula

gen. numerum diuina Christi virtute percussi, cuius tam evidens argumentum videretur. Ea enim est fructus.

caris nostrae infirmitatis, ut diuina maiestatis praesentia, quantumvis virilem & salutarem, ab aliis hor

ore quodam suffinere non possumus, cuius rei exemplum in Daniele & Apostolis multa habemus. Ad-Daniel. 10.

mittuntur preterea opus hoc insolitum, & palam in illo viriorem humana maiorem agnoscunt & pra- Luc. 5.

dant. Debet hoc eos, qui Dei beneficio ex periculis grauius liberati sunt, iuxta illud, cuius paulo Matth. 17.

autem meminimus: In die tribulationis invoca me, & eripi te, & glorificabis me. Hic autem non eam Apocal. 1. &c.

modo, quod ore sit, confessionem Deus requirit, sed totius etiam vita officia, quae simul omnia ad ipsius

gloriam instituti debent. Et huc quidem tota huius cap. tractatio pertinet, cuius summa triplex mem-

bris comprehendit potest. Primo Dei verbum digne audiamus, ut fructus in nobis ferat. Deinde in

periculis, quae illius praedicationem comitantur, non defueremus. Tertio ex ijjdem eripi, Christum

agnoscamus salvatorem unicum, cui omnis debetur benedictio, honor, gloria & portetas in eternum.

Amen.

C A P V T V .

Et generunt tralecto mari in regionem Gaderonorum, egressoque ei è naui, statim occurrit è monumentis homo spiritu immundo obnoxius, qui domicilium habebat in monumentis. Et neque catenis quisquam poterat eum ligare, propterea quod cum sape compedibus & catenis unctus fuisset, discepta essent ab illo catene, & cōpedes cōminuta, neque quisquam valueret eum domare. Et semper die ac nocte in monib⁹ & monumentis erat, clamans & concidens seipsum lapidisbus. Cum uidisset autem Iesum eminus, cucurrit & adorauit eum, & clamans uoce magna, dixit: Quid mihi tecum est Iesu fili Dei altissimi? Adiuro te per Deum, ne me torqueas. Dicebat enim illi: Exi spiritus immunde ab homine. Et interrogabat eum: Quod tibi nomen est? Et respondit, dicens: Legion mihi nomen est, quia multi sumus.

Veniam Dei filius, Iesus Christus, id est in mundum venire, ut iuxta primam promissionē Argumentum reveris serpentis caput conculcaret, & opera diaboli dissolueret, totus quoque in hoc est, ut usus præ nos taliter agnoscamus & per fidem in ipsum saluemur. Acqui licet diabolus in Cruci sentis loci, Gen. 3. demum, & resurrectione sua verè debellarit, quando & peccata nostra expiavit, & mort. 1. Matt. 3. iii imperium regit: prius quam tamen haec fierent, se illius victorem esse, peculiaribus quibusdam ex- ampli declarant, quando nimis aliquos priuatim ex illius tyrānde afferuit, quos ille quoad cor p̄s simili & animam posidebat. Facit hoc cum primis praesens historia, que insignem Christi cum diabolo congreſsum continet, in quo bona ingenium & vires, & contra verò Christi diuinā potentiam videre licet, & quibus rationibus nos quoque aduersus hostem nunc communem pugnare conueniat.